

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

29.9.2025

Podpis pristojne
sodne osebe:

I U 604/2023-18

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku dr. Damjanu Gantarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI REHABILITACIJSKI
INŠTITUT REPUBLIKE SLOVENIJE - SOČA**, Linhartova cesta 51, Ljubljana,
zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski
pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju stranke z interesom

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper 1. točko izreka odločbe Informacijskega pooblaščenca številka 090-
48/2023/10 z dne 27. 3. 2023,

dne **29. septembra 2025**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Tožena stranka je z izpodbijano odločbo v izpodbijanem delu odločbe (tč. 1 izreka) delno ugodila pritožbi prosilke zoper 1. in 3. točko izreka odločbe tožeče stranke z dne 27. 1. 2023 in naložila tožeči stranki, da je dolžna v roku 31 dni od vročitve odločbe v elektronski obliki posredovati na elektronski naslov prosilke več pogodb o zaposlitvi ter anekse k tem pogodbam, ki se nanašajo na javne uslužbence in pri čemer je opredelila, katere dele dokumentacije je treba prekriti. Odločila je tudi, da mora tožeča stranka posredovati ponudbo za storitve pravnega svetovanja in zastopanja, sklenjeno dne 5. 10. 2022 med tožečo stranko in Odvetniško pisarno Senica & partnerji d.o.o., pri čemer mora prekriti ime in priimek odvetniške kandidatke, ter da mora posredovati račun Odvetniške pisarne Senica & partnerji d.o.o. številka 1047-2022 z dne 5. 12. 2022 s pripadajočo specifikacijo, pri čemer mora prekriti ime in priimek posameznika v delu „račun pripravila“.
2. Odločba temelji na prosilkini zahtevi, ki jo je naslovila na tožečo stranko in v kateri je zahtevala navedeno dokumentacijo, pri čemer je tožeča stranka prosilki omogočila dostop do aktualnega podatka o delovnem mestu in osnovni plači iz pogodb o zaposlitvi na način, da je te podatke izpisala oziroma navedla v samem izreku odločbe, v ostalem delu pa je zahtevo zavrnila. V obrazložitvi svoje odločbe se je tožeča stranka sklicevala na to, da 38. člen Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljevanju ZSPJS) določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter o delu plače za delovno uspešnost razen dodatka za delovno dobo. V ostalem delu bi po mnenju tožeče stranke razkritje podatkov pomenilo prekomeren poseg v osebnost in zasebnost posameznika. Pri dokumentaciji, ki se nanaša na pogodbeno razmerje z odvetniško pisarno, pa se je tožeča stranka sklicevala na izjemo iz 8. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Gre za izjemo varstva interesa organa v konkretnem sodnem postopku.
3. Tožena stranka je ugotavljala, ali zahtevana dokumentacija predstavlja izjemo glede na določbo 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej ali bi razkritje

■
—
■

pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Ugotovila je, da pogodbe o zaposlitvi z aneksi vsebujejo določene osebne podatke. Pri tem je ugotovila, da gre pri določenih podatkih za javne podatke, kot na primer šifra in ime naziva za določeno delovno mesto, ki so del pogodbe na podlagi javnopravnih predpisov in zato ne predstavljajo osebnega podatka posameznika. Kljub temu pa dejstvo, da je določena oseba na določenem delovnem mestu in da prejme z določenim aktom tam navedena zvišanja plačnih razredov, četudi na podlagi zakona, predstavlja osebni podatek. Upošteva je to tožena stranka ugotavlja, da so pogodbe in aneksi povezani z opravljanjem delovnega razmerja javnih uslužbencev in porabo javnih sredstev. Pogodbe in aneksi so namreč podlaga za sklenitev in nastanek konkretnega delovnega razmerja oziroma podlaga za opravljanje posameznih del in nalog javnih uslužbencev.

4. Iz 6. člena Splošne uredbe o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju Splošna uredba) izhaja, da je obdelava osebnih podatkov zakonita (dopustna) med drugim tudi, če je obdelava potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (točka c), ali pri izvajanju javne oblasti, dodeljene upravljavcu (točka e). Zakonsko podlago za obdelavo osebnih podatkov, upoštevajoč točko c prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe predstavljata ZSPJS in ZDIJZ. Skladno s prvim odstavkom 38. člena ZSPJS so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah in kako je ta osnovna plača izračunana kot izhaja iz tabel pogodb o zaposlitvi in aneksov. Po šestem odstavku 38. člena ZSPJS so javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni tudi individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti. Poleg ZSPJS pa pravno podlago za obdelavo osebnih podatkov in njihovo posredovanje javnosti predstavlja tudi prva alineja tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, po kateri se ne glede na obstoj morebitnih zakonskih izjem dostop do zahtevanih informacij dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali za podatke v zvezi z delovnim razmerjem javnih uslužbencev. Tožena stranka je po vsebinskem pregledu pogodb o zaposlitvi in aneksov odločila, da mora tožeča stranka prosilki posredovati vse pogodbe o zaposlitvi z aneksi ter obvestila o napredovanju, pri čemer mora prekriti osebne podatke, kot so EMŠO številka, davčna številka, naslov stalnega ali začasnega prebivališča ter kraj in datum rojstva, za katere ni pravne podlage za razkritje. Za razkritje pogodb in aneksov je torej podana pravna podlaga v točki c prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe, konkretno določba prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Posamezni javni funkcionar ali javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače, službenega naslova in vseh ostalih podatkov, ki so povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Pri osebnih podatkih iz pogodb in aneksov pa gre za podatke, ki so v zvezi z opravljanjem javne funkcije oziroma delovnega razmerja javnega uslužbenca. Ti

podatki že po odločitvi zakonodajalca sodijo med prosto dostopne informacije javnega značaja in se ni mogoče sklicevati na varstvo osebnih podatkov. Na ta način funkcija nadzora omogoča državljanom nadzor nad delom javne uprave, nadzor nad pravilnostjo dela javnih oblasti in nad porabo proračunskega denarja. Ti podatki ne predstavljajo podatkov iz zasebne sfere. Tožena stranka v postopek ni pozvala zadevnih javnih uslužbencev, saj je skladno z 26.a členom ZDIJZ v postopku z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja stranka samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni.

5. Glede razkritja pogodbe za storitev pravnega svetovanja in zastopanja ter računa s strani Odvetniške pisarne Senica & partnerji pa tožena stranka ugotavlja, da tudi ni podana izjema iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj so ti dokumenti za sam sodni postopek irelevantni in ne morejo škodovati izvedbi samega sodnega postopka. Poleg tega gre pri tej dokumentaciji (tudi pri računu) za podatek o porabi javnih sredstev, zaradi česar je podana izjema od izjeme iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
6. Tožeča stranka v tožbi navaja, da pri odločitvi tožene stranke ni bilo pravilno uporabljeno materialno pravo. Prosilka se je že z vročitvijo odločbe seznanila z določenimi podatki, ki ne sodijo pod informacije javnega značaja (datumi sklenitve pogodb in aneksov). Nadalje meni, da je interpretacija tožene stranke, katere podatke o plači javnega uslužbenca je treba razkriti, preširoka. ZSPJS v 38. členu ne določa, da je treba plačo in konkretnega posameznika povezati z razpoznavnim znakom, kot je ime in priimek. S svojo odločitvijo je prekomerno posegla v zasebnost in osebnost javnih uslužbencev in tako zavzela odločitev, ki je neskladna z načelom pravne države v okviru pravice posameznika do osebnega dostojanstva in varstva. Iz določb prvega in šestega odstavka 38. člena ZSPJS ne izhaja, da pod informacije javnega značaja sodijo tudi pretekli podatki. Ker zakon ni jasno določil, kateri podatki so javni, ali tisti, ki so vezani na veljavno pogodbo o zaposlitvi, ali tudi podatki o minulih pogodbah o zaposlitvi, bi tožena stranka morala zavzeti restriktivno interpretacijo ter s tem omejiti poseg v osebnost in zasebnost javnih uslužbencev. Tožena stranka s tako široko interpretacijo poseže tudi v zasebno pravno razmerje med posamezniki na način, da se pravico enega posameznika širi na račun omejitve pravice drugega posameznika in drugega posameznika izpostavlja morebitnim kršitvam. Tudi javni uslužbenci so ljudje, ki imajo svojo osebnost in s tem tudi pravico do zasebnosti. Samo dejstvo, da so v delovnem razmerju z delodajalcem, ne more upravičevati tako globokega posega v njihovo zasebnost, kot je javna dostopnost podatkov o njihovem kariernem razvoju.
7. Prosilčina zahteva po dostopu do informacij javnega značaja je povezana z vlogami drugega prosilca - nekdanjega zaposlenega, s katerim je v delovnopravnem sporu in so njegove zahteve usmerjene v zbiranje podatkov o

tistih zaposlenih, ki prosilca v njegovih zahtevah v času delovnega razmerja niso podprli.

8. Zakon o delovnih razmerjih (v nadaljevanju ZDR-1) v 46. členu od delodajalca zahteva, da mora varovati in spoštovati delavčevo osebnost ter upoštevati in ščititi delavčevo zasebnost. ZDIJZ ne sme biti vzvod za obid zakonskega namena drugih zakonov. Orodje za zagotovitev javnosti in odprtosti delovanja organov ne sme biti zasebnost in osebnost javnega uslužbenca in je treba uporabiti ukrepe, ki ne posegajo invazivno v človekove pravice posameznikov ter so sorazmerne z zakonskim ciljem. Četudi je pričakovana zasebnost javnega uslužbenca manjša, pa se to ne more razširiti na njegovo celotno kariero.
9. Poleg tega tožeča stranka ni del javne uprave, ampak sodi na področje javnega sektorja – zdravstvo.
10. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi oziroma podrejeno, naj ugotovi, da je izpodbijana odločba v 1. točki izreka nezakonita. Zahteva tudi povrnitev stroškov upravnega spora.
11. Tožena stranka v odgovoru na tožbo uvodoma izpostavlja, da zahteva tožeča stranka odpravo celotne 1. točke izreka odločbe, iz vsebine tožbe pa izhaja, da izpodbija le del 1. točke izreka, ki se nanaša na pogodbe o zaposlitvi in anekse in s tem v zvezi povezane podatke javnih uslužbencev.
12. V zvezi s sklicevanjem tožeče stranke na namen stranke z interesom za pridobitev zahtevanih informacij tožena stranka odgovarja, da prosilkini interesi za presojo dostopa do informacij javnega značaja niso pomembni. Navedbe o zlorabah, šikaniranju, grožnjah in podobnih ravnanjih so povsem neizkazane. V postopku dostopa do informacij javnega značaja ni pomembno, iz katerih razlogov želi prosilec dobiti informacijo, saj gre za univerzalno pravico, ki gre vsakomur.
13. Tretji odstavek 6. člena ZDIJZ v prvi alineji določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevanih informacij dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Slednje tako določa absolutno javnost določenih podatkov. Podatki, ki se štejejo kot podatki, ki so v zvezi s porabo javnih sredstev in delovnim razmerjem javnega uslužbenca niso samo podatki v zvezi s plačo javnega uslužbenca, ampak je treba predmetno določbo ZDIJZ razlagati širše. Izjema varstva osebnih podatkov ni podana, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Namen zakona je zagotoviti javnost in odprtost delovanja organov ter omogočiti uresničevanje pravice posameznikov in pravnih oseb, da pridobijo informacije javnega značaja, pri čemer si morajo organi za uresničitev tega namena prizadevati, da dosežejo čim večjo obveščenost javnosti o svojem delu. Osebni podatki, ki so povezani z

opravljanjem delovnega razmerja javnega uslužbenca ali javnega funkcionarja ter podatki o porabi javnih sredstev niso varovani. Javni uslužbenec oziroma javni funkcionar ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, količnika, plače, službenega naslova, napredovanja na delovnem mestu, podatka o izobrazbi, ki je pogoj za zasedbo delovnega mesta. Takšni podatki že po odločitvi zakonodajalca v celoti sodijo med prosto dostopne informacije javnega značaja in se ni mogoče sklicevati na varstvo osebnih podatkov.

14. Nerelevantne so tudi odločbe Ustavnega sodišča RS, na katere se sklicuje tožeča stranka v tožbi. Dejansko stanje obravnavanega primera je tako različno, da z njimi ni primerljivo. Neutemeljeno je tudi stališče tožeče stranke, da so javni le podatki zadnje pogodbe oziroma aneksa javnega uslužbenca. Pravno neutemeljeno je tudi sklicevanje tožeče stranke na to, da je organizirana v statusu javnega zavoda in ne izvaja funkcije javne oblasti.
15. V zvezi s sklicevanjem tožeče stranke na določbe Zakona o javnih uslužbencih (v nadaljevanju ZJU) in ZDR-1, ki naj bi ji poverila zaščito zasebnosti in osebnostnih pravic javnih uslužbencev, pa tožena stranka odgovarja, da je navedeno pravno vprašanje v upravno sodni praksi že rešilo Vrhovno sodišče RS, ki je v sodbi X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009 podalo stališče, da določbe ZJU in ZDIJZ ne urejajo istih pravic. V postopku, ki se vodi na podlagi ZDIJZ, ki mogoče uporabiti določb ZJU, če je to v nasprotju z ZDIJZ. Ne drži, da je bil z odločbo stranki z interesom omogočen dostop do vseh podatkov javnih uslužbencev, saj ni bil omogočen dostop do podatkov, kot je na primer datum rojstva, zakonski stan, davčna številka itd. Dodatek za delovno dobo iz navedenih dokumentov ni razviden. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
16. Sodišče je v postopek kot stranko z interesom pritegnilo tudi prosilko, ki v odgovoru na tožbo navaja, da je obrazložitev tožene stranke strokovna in pravno podprta ter v skladu z že utečeno sodno prakso ter prakso tožene stranke, da zahtevani podatki sodijo med informacije javnega značaja. Treba je upoštevati, da je tožeča stranka javni zavod, ki upravlja z javnim denarjem.
17. Tožeča stranka je po prejemu odgovora na tožbo vložila še pripravljalno vlogo, v kateri navaja, da področje dostopa do informacij javnega značaja v državah članicah EU ni urejeno niti na nivoju direktivnega urejanja. Ni res, da bi se Republika Slovenija s pravno ureditvijo, po kateri osebni podatki javnih uslužbencev, povezani z opravljanjem dela, niso varovani, približala razvitim pravnim sistemom. Splošno sodišče EU je v primeru Psara proti Evropskemu parlamentu zavrnilo dostop do dokumentov v povezavi s priimki poslancev Evropskega parlamenta, čeprav je bil dostop zahtevan s strani novinarjev za namen izvajanja svobode izražanja. Javni so le podatki, ki jih na podlagi ZSPJS objavi ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju. Kadar gre za javno dostopne podatke, ni dovoljeno v postopku izključiti stranske udeležbe oseb, katerih osebni podatki bi bili v dokumentih, ki jih prosilec zahteva. Noben zakon

■
—
■

ne določa javnosti osebnih podatkov javnih uslužbencev izven obsega objav po 39. členu ZSPJS. Po drugem odstavku 6. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (v nadaljevanju ZVOP-2) je obdelava osebnih podatkov v javnem sektorju in v zasebnem sektorju zaradi izvajanja zakonske obveznosti, javnega interesa ali izvajanja javne oblasti v primerih iz točk c in e prvega odstavka ter 2. in 3. odstavka 6. člena Splošne uredbe zakonita le, če obdelavo osebnih podatkov določa zakon, po četrtem odstavku 6. člena ZVOP-2 pa se lahko za izvrševanje točke e prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe izjemoma obdelujejo tisti osebni podatki, ki so nujno potrebni za izvrševanje zakonitih pristojnosti, nalog ali obveznosti javnega sektorja, če se s to obdelavo ne poseže v upravičen interes posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo. Po tej določbi je potrebno tehtanje med upravičenimi javnimi interesi in upravičenimi interesi posameznika, četudi je ta posameznik javni uslužbenec, tožena stranka pa je spregledala ta dejstva in okoliščine.

K točki I izreka:

18. Tožba ni utemeljena.
19. Sodišče ugotavlja, da je v obravnavani zadevi sporno vprašanje, ali gre pri zahtevani dokumentaciji za obstoj izjeme iz 3. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. ZDIJZ v 3. točki prvega odstavka 6. člena določa, da organ prošilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na osebni podatek, katerega razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, vendar pa tretji odstavek 6. člena ZDIJZ v prvi alineji hkrati določa, da se ne glede na določbe prvega odstavka dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Pravne podlage, ki jih je v obravnavani zadevi treba poleg ZDIJZ prav tako upoštevati, so tudi določila Splošne uredbe ter ZSPJS.
20. Po presoji sodišča se tožena stranka pravilno sklicuje na določilo 6. člena Splošne uredbe, ki v c točki prvega odstavka določa, da je obdelava zakonita, če je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca. Zakonska podlaga, kot je mišljena v c točki prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe je v konkretnem primeru ZSPJS, ki je še veljal v času izdaje odločbe, ter ZDIJZ. ZSPJS je v prvem odstavku 38. člena določal, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. Po določilu šestega odstavka tega člena pa so ne glede na določbo prvega odstavka javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti.

21. Upravno sodišče RS je že v sodbi I U 1003/2010 z dne 30. 3. 2011 kot tudi v sodbi IV U 108/2021-19 z dne 15. 2. 2022 pojasnilo, da določilo 38. člena ZSPJS sicer izrecno ne določa, da so javnosti dostopni podatki poimensko določenega javnega uslužbenca o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, vendar je javno dostopnost podatkov za posameznega delavca treba razlagati v smislu javnosti plač v javnem sektorju, ki je v tem, da je javnosti dostopno, koliko ima posamezni poimensko navedeni javni uslužbenec osnovne plače, dodatkov in dela plače za delovno uspešnost, saj bi se v nasprotnem primeru izničil pomen javnosti plač v javnem sektorju. Navedeno pomeni, da so plače v javnem sektorju javne v tem smislu, da se lahko za vsakega javnega uslužbenca poimensko ve, kakšno plačo ima, razen omejitev, ki jih določa 38. člen ZSPJS.
22. Osebe, zaposlene pri tožeči stranki imajo status javnih uslužbencev, tožeča stranka pa je kot javni zavod porabnik javnih sredstev. Tožeča stranka res ni del državne uprave, je pa del javnega sektorja. Za tožečo stranko in njene javne uslužbence v celoti velja določilo prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, ki določa, da se dostop do zahtevane informacije dovoli ne glede na izjeme po prvem odstavku 6. člena ZDIJZ, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače, za kar pa v obravnavani zadevi ne gre.
23. Med strankami je predvsem sporno vprašanje, ali je tožena stranka preširoko tolmačila navedeno določilo, ko je odredila, da se morajo pokazati pogodbe o zaposlitvi in anekse v celoti (razen osebnih podatkov, kot je datum rojstva, kraj prebivališča in EMŠO). Po presoji sodišča je tožena stranka navedeno določilo pravilno uporabila. Pogodbe, ki jih mora tožeča stranka posredovati prosilki, se namreč v celoti nanašajo na delovno razmerje javnih uslužbencev, pri čemer pa se v skladu z odločbo prekrijejo tisti osebni podatki, ki niso v povezavi z delovnim razmerjem. Rojstni datum, EMŠO in prebivališče niso v povezavi z delovnim razmerjem in zato je tožena stranka pravilno odločila, da se zgolj ti podatki prekrijejo. Iz citiranega določila (prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) tudi ni razvidno, da bi se morali podatki nanašati le na obstoječo pogodbo o zaposlitvi, torej se lahko nanašajo tudi na pretekla delovna razmerja. Pri razkritju pogodb o zaposlitvi in aneksov gre tudi za razkritje osebnih podatkov štirih oseb, vendar pa so to le tisti osebni podatki, ki so povezani z opravljanjem delovnega razmerja, ti pa niso varovani. Sodišče se strinja s toženo stranko, da javni uslužbenec ne more pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, količnika, plače, službenega naslova, napredovanja na delovnem mestu, podatkov o izobrazbi, ki je pogoj za zasedbo delovnega mesta. Na ta način je državljanom omogočen nadzor nad delom javnih zavodov in nad porabo proračunskega denarja. Zaradi načela odprtosti javne uprave in načela

transparentnosti je bistveno zmanjšano pričakovanje zasebnosti v primerjavi s tistimi posamezniki, ki niso zaposleni v javnem sektorju.

24. Tožeča stranka se sklicuje tudi na več odločb Ustavnega sodišča RS, ki pa niso relevantne za ta primer. Odločba US RS I-U-25/95 se nanaša na nedoločenosti kazenske procesne pravne zakonodaje glede izvajanja prikritih preiskovalnih ukrepov, odločba U-I-266/95 se nanaša na pobudo za razpis referendum, na podlagi katerega bi se odvzelo državljanstvo osebam, ki so ga pridobile na podlagi 40. člena Zakona o državljanstvu RS, odločba Up-183/97 pa se nanaša na prepoved načelnici nadaljevanja preprečevanja dela javni uslužbenki oziroma funkcionarki, kot je pravilno povzela tožena stranka v odgovoru na tožbo. Tožeča stranka se sklicuje tudi na sodbo Splošnega sodišča EU v primeru Psara proti Evropskemu parlamentu (št. T-639/15 do T-666/15 in T-94/16), češ da je bil zavržen dostop do dokumentov v povezavi s priimki poslancev evropskega parlamenta, četudi je bil dostop zahtevan s strani novinarjev za namen izvajanja svobode izražanja. Pri navedeni sodbi Splošnega sodišča EU je šlo za to, da se je zahteva nanašala na dokumente o potnih stroških, dnevnica in nadomestilih za splošne stroške, na dokumente o zneskih, ki so bili izplačani iz naslova stroškov za parlamentarno pomoč, na izpiske o prometu in stanju na bančnih računih evropskih poslancev, ki so se ali se uporabljajo za izplačilo nadomestil za splošne stroške, medtem ko gre v obravnavani zadevi za prošnjo za dostop do pogodb o zaposlitvi. Iz te sodbe tudi izhaja, da so se prošnje nanašale na dokumente, na podlagi katerih bi bilo mogoče določiti, kako in kdaj so poslanci Evropskega parlamenta iz vsake od teh prošenj porabili različna nadomestila, za kar pa v obravnavanem primeru ne gre.
25. Neutemeljen je tudi tožbeni očitke, da bi bilo treba v upravni postopek pritegniti javne uslužbenke, glede katerih so se zahtevale pogodbe o zaposlitvi in aneksi. ZDIJZ v prvem odstavku v a26.a členu določa, da je v postopku z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja ali ponovno uporabo stranka postopka samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni. V navedenem primeru pa so zaproseni podatki javni že na podlagi zakona, konkretno na podlagi prve alineje drugega odstavka 6. člena ZDIJZ. Morebitna nasprotujoča izjava navedenih oseb, katerih podatki se razkrivajo, ne bi mogla vplivati na drugačno odločitev. Interes take osebe za izid postopka bi bil samo dejanski, to pa ne utemeljuje udeležbe v postopku. S sodelovanjem v postopku si namreč svojega položaja te osebe ne bi mogle izboljšati.
26. V zvezi s sklicevanjem tožeče stranke na namen stranke z interesom za pridobitev zahtevanih informacij pa sodišče pojasnjuje, da v postopkih po ZDIJZ ni pomembno, zakaj prosilec prosi za dostop do neke informacije. Do informacij javnega značaja je na podlagi prvega odstavka 1. člena ZDIJZ upravičen vsakdo.

Prosilcu ni treba izkazovati niti pravnega interesa niti navajati razlogov, zakaj želi dostop do neke informacije.

27. Glede sklicevanja tožeče stranke na ZJU in ZDR-1 pa sodišče pojasnjuje, da je Vrhovno sodišče RS v sodbi X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009, na katero se sklicuje tudi tožena stranka, zavzelo stališče, da ZJU in ZDIJZ ne urejata istih pravic, saj ZDIJZ ureja postopek, ki vsakomur omogoča prost dostop in ponovno uporabo informacij javnega značaja, določbe ZJU pa urejajo skupna načela in druga skupna vprašanja sistema javnih uslužbencev, zaradi česar v postopku, ki se vodi na podlagi ZDIJZ, ni mogoče uporabiti določb ZJU, če je to v nasprotju z ZDIJZ (tč. 10 obrazložitve).
28. Sodišče nadalje še ugotavlja, da tožeča stranka izpodbija 1. točko izreka izpodbijane odločbe v celoti, glede na vsebino tožbe pa dejansko oporeka le tistemu delu odločbe, ki se nanaša na pogodbe o zaposlitvi in anekse, zaradi česar sodišče šteje, da ostali deli 1. točke izreka odločbe (gre za dokumentacijo v zvezi s pravnim svetovanjem in zastopanjem), niso sporni.
29. Ker je iz zgoraj navedenih razlogov odločitev tožene stranke pravilna, je sodišče na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) tožbo zavrnilo.
30. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo brez glavne obravnave, ker je ocenilo, da dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijanega akta, ni sporno. V obravnavani zadevi ni sporen obstoj dokumentacije, za katero je zaprosila prosilka, da se ji posreduje. Ni sporno, da zahtevani dokumenti obstajajo, sporna je le pravna presoja, ali ta dokumentacija predstavlja informacije javnega značaja. Tožeča stranka ima izključno ugovore pravne narave, oprave glavne obravnave pa tudi ni zahtevala, prav tako ne stranka z interesom, medtem ko se ji je tožena stranka izrecno odpovedala. V primeru, če dejansko stanje ni sporno, pa ZUS-1 v prvem odstavku 59. člena daje izrecno pooblastilo sodišču, da lahko odloči tudi brez glavne obravnave.

K točki II izreka:

31. Tožeča stranka je zahtevala tudi, naj sodišče odloči, da ji je tožena stranka dolžna povrniti stroške postopka. Sodišče je odločilo, da vsaka stranka trpi svoje stroške postopka v skladu s četrnim odstavkom 25. člena ZUS-1, ker je tožbo zavrnilo.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 29. september 2025

Višji sodnik:
dr. Damjan Gantar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

cu

